

добре ще излезе презъ прозореца. А ти ми подай чантата и го затвори после. (Излиза).

Анка. (Подава чантата). Е, прощавай, Владко Американски. Спомни си за българската Анка. (Гледа презъ прозореца). Ехе... ето... нѣма го вече Владенцето... Замина Владенцето... И никой не знае къде. Само азъ една зная. (Сѣда на стола).

ЯВЛЕНИЕ 5. Майката.

Майката. (Влиза и се оглежда). А къде е Владко?

Анка. (Смутено, като разтваря ржце). Владенцето го нѣма. Тю-бре, къде ли е?

Майката. Скрилъ се е навѣрно не-кжде, лошото момченце! Азъ го наказахъ, а той избѣгналъ отъ кюшето. Добре!... Ще видимъ... нѣма да го търся, но добре да знае, че за него нѣма отъ сладкитѣ. Да вървимъ, Анче, да обѣдваме. (Излизатъ).

ЯВЛЕНИЕ 6. Момчето отъ автора.

Момчето. По поржка на автора, който написа тази пиеса, азъ съмъ длъженъ да кажа на събраната уважаема публика, че отъ когато бѣглеца Владко излѣзе отъ прозореца — минаха се вече десетъ часа. Той се скри въ 12 часа, а сега е вече 9 часа. Отначало всички мислѣха и предполагаха, че това е само една лудория отъ страна на Владко, но сега вече всички сж тъй обезпокоени... Звънътъ по телефона, разпитватъ познати и съседи за него, но всички дигатъ рамене, защото нищо не знаятъ (Излиза)

ЯВЛЕНИЕ 7. Майката, Милка и Анка.

Майката (Носи две канчета, които поставя на масата). Нека моитѣ момиченца седнатъ да пиятъ млѣко, а следъ това да спятъ.

Милка. Азъ не мога да спя, щомъ го нѣма Владко.

Майката. Азъ пкъ те моля и съветвамъ да спишъ. Ще си легнешъ и ще заспишъ. Нима не разбирашъ, че ми е тежко да слушамъ вашитѣ разговори и разпитвания.

Милка. Мамичко, ами ако сж го отвлекли цигани или разбойници? Или ако е отишълъ да се кѣпе въ рѣката и се е удавилъ?

Майката. Милче, какъ не те е срамъ! Защо не плашишъ нарочно? (Плаче). Азъ и безъ това съмъ тѣй много обезпокоена и напласена. Владко е такъвъ немирникъ, та всичко е възможно. Какво ще кажа на баща му, когато си дойде! Какво ще му кажа!...

Милка. Не плачи, мамичко!

Анка. Не плачи (Следъ малка пауза). Азъ зная къде е Владко.

Майката. Какво?... Не може да бже! Е добре, къде е? Казвай!...

Анка. Презъ Варна той замина за Америка.

Майката. Въ Америка ли? Каква глупостъ!

Анка. Не, не е глупостъ! Той си взе касичката, татковата чанта, излѣзе презъ прозореца и замина.

Майката. А защо направи това?

Анка. Обидилъ се, защото никой го не обича...

Майката. Ахъ, колко е лошо моето момче. Азъ се поболѣхъ отъ него. (Звъни се).

Милка. Това е татко!

Анка. Това е Владко!...

Майката. Стойте мирно и си пийте млѣкото. Азъ ще отида да видя кой звъни. (Излиза)

Анка. (Приближава се дебнешкомъ) Не е татковия гласъ... Чуждъ гласъ е... (Прислушва се) Намѣрили Владенцето!

Милка (Не може да се стърпи, приближава се до вратата) Пусни ме да видя... Анче, пусни ме — де!

Анка. Идате, идате! (И двѣтѣ веднага сѣдатъ до масата и се преструватъ, че пиятъ).

ЯВЛЕНИЕ 8. Майката и Владко.

(Владко е босъ, каленъ и безъ палто).

Майката. Ето, нашиятъ бѣглецъ се върна отъ Америка. Искашъ ли млѣко?

Владко (Начумеренъ). Искамъ.

Майката. Азъ ще ти донеса ей сега. Седни. Ще се напиешъ и следъ това ще се измиешъ. Вие, Милче и Анче, не го задявайте. (Излиза).

Милка. А ние мислѣхме, че сж те отвлѣкли разбойници.

Анка. Или циганки.

Милка. Далече ли ходи?

Анка. Защо млѣчишъ. (Владко си изплезва езика. Тѣ се смѣятъ).

ЯВЛЕНИЕ 9. Майката.

(Носи канче съ млѣко и сандали).

Майката. Ето ти млѣко, Владко, и старитѣ сандали.

Ще отидешъ да се измиешъ и ще ги обуешъ. Къде ти сж пантофкитѣ?

Владко. Азъ, мамичко, ги изцапахъ... А едно улично момче ми каза: „Дай ми пантофкитѣ, азъ ще ги занеса на татко. Моя татко е отличенъ чистачъ на обувка“. Азъ ги сбъхъхъ и му ги дадохъ да ги очисти. Седяхъ, седяхъ и чакахъ, а момчето се не върна.

Майката. Ахъ, Владко, Владко. Ужъ си уменъ, а си сглупилъ. Значи, очистилъ ги хубаво — нали?

Милка и Анка (Смѣятъ се гласно и показватъ съ ржце какъ ги изчистилъ).

Владко. Ти се не сърди мамичко.

Майката. Какъ ме ти изплаши, ахъ ти мое лошо момче! Е, ще ходишъ ли и другъ пжтъ въ Америка?

Владко. Не, не мамичко! Никога нѣма да ходя вече!

Завеса

Побългарилъ: Трайко Симеоновъ